

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. O. K.**, zastoupený Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Kopečná 987/11, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2017, č. j. 22 A 50/2015 - 37, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Brna, odboru dopravně správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 25. 5. 2015, č. j. ODSČ – 44494/14 - 19, byl žalobce (dále jen „stěžovatel“) uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit porušením § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 6000 Kč a sankce zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci citovaného rozhodnutí.

[2] Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 8. 2015, č. j. JMK 110232/2015, bylo odvolání stěžovatele zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 29. 6. 2017, č. j. 22 A 50/2015 - 37, zamítl; proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost. V kasační stížnosti současně požádal o přiznání odkladného účinku.

[4] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že je více než 25 let finančním konzultantem. Svým klientům poskytuje zajištění finančních operací, bankovních služeb, faktoringu, leasingu, úvěru, přičemž 95% jeho práce je v terénu. Do sídel svých klientů dojíždí v rámci území bývalého Československa (od Prahy na Slovensko) a měsíčně svým vozem ujede bezmála 3500 km. Uvedenou a svou další

obchodní činnost provádí již od září 1992 prostřednictvím O. K. TRADE spol. s r.o. Mobilní flexibilita je nezbytným předpokladem jeho činnosti, v opačném případě by jen těžko sháněl práci. Dále stěžovatel uvedl, že se v darovací smlouvě zavázal poskytnout své 84leté tetě jako jediný přímý příbuzný zabezpečení dopravní obslužnosti, a to včetně úklidu jejího „gruntu“ na Vysočině, kam pravidelně zajíždí. Tento závazek je schopen doložit darovací smlouvou. Uvedl, že pokud nebude vyhověno jeho žádosti, bude nucen angažovat řidiče a platit mu na základě dohody o provedení práce odměnu.

[5] Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku do dne vydání tohoto usnesení nevyjádřil.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s. Pokud by soud rozhodoval o návrzích na přiznání odkladného účinku žalobě či kasační stížnosti paušálně tak, že by jej přiznával vždy, pokud by dopady rozhodnutí správního orgánu (soudu) byly negativní (záporné), pak by tím popřel smysl přiznání odkladného účinku podle § 73 s. ř. s. Základním smyslem odkladného účinku není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu bylo konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně zasaženo do práv stěžovatele. Nepoměrně větší újma stěžovatele, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí, tedy musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. To znamená, že i v případě, kdy přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout újma jiným osobám, musí být újma, jež vznikne navrhovateli výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí, takové intenzity, aby převážila nad veřejným zájmem na výkonu či jiných právních následcích pravomocného rozhodnutí správního orgánu či krajského soudu.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel tvrzené důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nijak nedoložil, nadto uváděné důvody nenaplnují podmínky pro jeho přiznání ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel toliko uvedl, že je finanční konzultant, který vykonává svou profesi po celé České republice, jakož i na Slovensku, a výkon uvedené sankce je proto pro něj vážnou komplikací. To, že někdo vykonává své povolání na různých místech v České republice a na Slovensku, samo o sobě neimplikuje nezbytnost disponovat řidičským oprávněním, ani znemožnění výkonu

pokračování

uvedené profese (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 As 206/2016 - 30). Nezbytnou mobilitu lze jistě do značné míry pokrýt využíváním prostředků hromadné dopravy, taxislužby nebo pomocí třetí osoby. Uvedené platí také o stěžovateli tvrzeném závazku ve vztahu k jeho tetě. Stěžovatel ostatně svá tvrzení ničím nedoložil. Nejvyšší správní soud tedy nemohl ověřit jejich pravdivost a relevanci, přestože v usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 7. 2017, č. j. 5 As 219/2017 - 6, byl stěžovatel výslovně vyzván, aby nejen uvedl, ale také doložil skutečnosti svědčící o tom, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Zdejší soud připomíná, že není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 36, nebo ze dne 12. 5. 2016, č. j. 7 As 64/2016 - 30).

[9] Nejvyšší správní soud si je plně vědom skutečnosti, že využití prostředků hromadné dopravy (resp. využití pomoci třetí osoby či taxislužby) může být pro stěžovatele nepochybně značně diskomfortní a komplikovanější (popř. též nákladnější), nicméně to samo o sobě nezakládá důvod pro přiznání odkladného účinku. Na tomto místě se sluší znovu připomenout, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je zcela mimořádným procesním opatřením, které má být vyhrazeno pouze pro případy, v nichž stěžovateli v důsledku (krajským soudem aprobovaného) rozhodnutí správního orgánu hrozí závažná újma, kterou již nelze odčinit.

[10] Dále považuje Nejvyšší správní soud za vhodné poznamenat, že jako značně problematická se jeví též otázka, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo v rozporu s veřejným zájmem. K této otázce se stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku nijak nevyjadřuje. Jak již Nejvyšší správní soud dříve uvedl např. v usnesení ze dne 22. 6. 2016, č. j. 5 As 126/2016 - 21, „*v případě, kdy je jako sankce uložen zákaz řízení motorových vozidel je nutno zohlednit fakt, že tento trest kromě funkce represivní (která je mu imanentní) v sobě silně zahrnuje též funkci obrannou, a to zejména ve vztahu k ostatním účastníkům silničního provozu*“. Za těchto okolností a s ohledem na skutečnost, že stěžovatel ve svém návrhu ani neuvedl žádné argumenty, které by svědčily o tom, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v dané věci nebylo v rozporu s veřejným zájmem, nezbylo než konstatovat, že je na místě odkladný účinek nepřiznat. V této souvislosti je rovněž třeba vzít v potaz povahu přestupku, jehož se měl stěžovatel dopustit. Stěžovatel byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit porušením § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu tím, že dne 22. 11. 2014 v 11:30 hod. řídil vozidlo registrační značky X v Brně na dálnici D2 v prostoru 4,5 km ve směru na Brno bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod vlivem alkoholu. Přístrojem Dräger mu byla zjištěna hladina alkoholu v krvi při prvním měření v 11:35 hod. ve výši 0,44 ‰ a při druhém měření v 11:43 hod. ve výši 0,42 ‰. Po odečtení možné odchylky měření 0,24 ‰ zahrnující součet faktorů, které mohly výsledek měření ovlivnit, byla dechovou zkouškou zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši 0,18 ‰. Za těchto okolností si lze jen obtížně představit, jakými argumenty by vůbec bylo možné dovodit, že v projednávané věci není přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Po zhodnocení všech relevantních skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v posuzovaném případě účinky správního rozhodnutí nepředstavují pro stěžovatele takovou újmu, jež by převažovala nad veřejným zájmem, v tomto případě zejména na výkonu (a jiných právních následcích) pravomocných rozhodnutí správních orgánů či rozsudku krajského soudu a na ochraně dalších účastníků silničního provozu.

[12] Nejvyšší správní soud uzavírá, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny; proto Nejvyšší správní soud dle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu